UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

Lectio nona

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

eſt. vt ſ. Et erit mihi. Le. vi.
Duo ſunt inquit dominꝰ po
puli ĩ vtero tuo: ⁊ due gentes
de ventre tuo diuident̃ ⁊: po-
pulus ppl'm ſupabit: ⁊ maioꝛ
ſeruiet minoꝛi. O veneranda
pñtia dei. Deſignantur ĩ vtriſ
qꝫ fratribus gentes in ſingul'
populi declarantur immo ipi
gentes et populi nuncupãtur.
Tu. ℟. Erit mihi dñs in de
um: ⁊ lapis iſte quem erexi in
titulum vocabitur domus dĩ
⁊ de vniuerſis que dederis mi
hi. Decimas et hoſtias paci-
ficas offeram tibi. ℣. Si do-
minus deus meus fuerit me-
cum in via iſta qua ego ambu
lo ⁊ cuſtodierit me. Decimas
Gloria Decimas. In iij. no.
añ. O mulier magna ē fides
tua fiat tibi ſicut petiſti. añ.
Cõmendemus noſmetipſos
in multa patientia ꝑ arma iu
ſticie virtutis dei. añ. Viuo
ego dicit dominꝰ nolo morteꝫ
peccatoris ſed vt magis con-
uertatur et viuat. ℣. Clama
bit. Scdm Matheum
In illo tempe: Egreſſus
ieſus ſeceſſit ĩ partes tyri ⁊ ſy-
donis Et reł. Ol'a b. hieron.
Scribis et phariſeis calũnia
toꝛibꝫ derelictis trãſgreditur
in partes tyri et ſydonis vt ty
rios ſydonioſqꝫ curaret. Mu
lier autē chananea egreditur
de finibus priſtinis clamans
vt filie impetret ſanitatē Mi
ſerere mei dñe fili dauid: filia
mea male a demonio vexatur
Tu. ℟. Oꝛauit Jacob ⁊ di
xit dñe qui dediſti mihi reuer
tere in terram natiuitatis tue
Erue me de manu fratrꝫ mei.
quia valde eum timeo. ℣. De
us in cuius conſpectu ambu-
lauerunt patres mei domine:
qui paſcis me a iuuẽtute mea
Erue me de ma. Lcõ octaua
Unde vero nouit vocare fili
um dauid qꝛ egreſſa iã fuerat
de finibꝫ ſuis ⁊ erroꝛem tyrio-
rum ac ſydonioꝛum loci ac fi-
dei commutatõne dimiſerat.
Filia mea male a demõio ve
xatur Ego filiam eccleſie pu-
to animas eſſe credentiũ que
male a demonio vexabantur
ignoꝛantes creatoꝛem ⁊ ado-
rantes lapidem. Tu aũt. ℟.
Dixit angelus ad iacob: di-
mitte me auroꝛa eſt: reſpõdit
ei non dimittam te niſi bene-
dixeris mihi. Et bñdixit ei ĩ eo
dem loco. ℣. Bñdicens bene
dicam tibi ⁊ multiplicabo te
Et benedixit. Lectio nona
Qui non reſpondit ei verbuꝫ
non de ſupbia phariſaica nec
de ſcribarum ſupercilio: ſed ne
ipe ſententie ſue videretur cõ-
trarius ꝑ quã iuſſerat in viaꝫ
gentium ne abieritis: ⁊ in ciui
tates ſamaritanoꝝ ne intraue
ritis. Nolebat eni occaſioneꝫ

calumniatoꝛibus dare: pfcām
ꝗ ſalutem gentiū paſſionis ⁊
reſurrectōis tempoꝛi reſerua-
uit. Tu aūt. ℟. Uidi dn̄m.
vt ſ̄ in vs; Et repetitur ℟ p
Te deū. Ad laudes an̄. Dn̄
labia mea aperies ⁊ os meuꝫ
annūciabit laudē tuam. ps̄.
vt ſ̄ dn̄ica. an̄ Dextera domi
ni fecit virtutē dextera dn̄i ex
altauit me. an̄. Factus ē ad-
iutoꝛ meus deus meus. An̄.
Trium puerorum cantemus
hymnum queꝫ cantabant in
camino ignis benedicētes do
minum. an̄. Statuit ea i eter
num ⁊ in ſeculum ſeculi p̄cep
tum poſuit ⁊ non preteribit.
Hymnus et ℣. vt ſup̄ Capi-
tulum et collecta vt in veſpis
Sup̄ bened̄ an̄ Egreſſus ie-
ſus ſeceſſit in partes tyri ⁊ ſy-
donis: ⁊ ecce mlier chananea
a finib' illis egreſſa clamabat
dicens miſerere mei domīe fi-
li dauid Non plura. Ad ter-
tiam anti. O mulier vt ſ̄ ℟ ⁊
℣ vt ſ̄ dn̄ica prima Ad ſextā
an̄ Commendemus vt ſ̄. Ad
nonaꝫ an̄ Uiuo ego vt ſ̄ In
ſecūdis veſpis ps̄ Dixit cum
ceteris ⁊ ſuis an̄is Sup mag
nif. an̄ Dicit dn̄s mulieri cha
nanee non ē bonū ſumere pa-
nem filioꝝ ⁊ mittere canibus
ad manducandum vtiqꝫ dn̄e
nam ⁊ catelli edūt de micis q̄
cadūt de menſa dn̄orum ſuo-
rum ait illi ieſus mulier mag
na eſt fides tua fiat tibi ſicut
petiſti Non plura Feria ſecū-
da et p reliquas ferias Inuit
nocturn' ac laudes feriales vt
ſup̄ ℟ de hiſtoria Tolle arma
vt ſupra Scōm Johannem

In illo tp̄e: Dixit ieſus
turbis iudeoꝝ Ego va
do et queretis me Et reliqua
Omelia lectionis eiuſdem
Refert ſupius ſanctus eua
geliſta iohānes quia cū doce-
ret dominus in gazophilatio
templi ⁊ diuinitatiſ ſue myſte
ria apertiſſime populis pāde-
ret voluerūt eum iudei appre-
hendere ſed nemo in eū miſit
manus quia nondum vene-
rat hoꝛa eius Tu autē Lcō.
Nondum venerat hoꝛa volū
tatis eius ⁊ diſpoſitiōis q̄ ſi-
cut voluntate natus ſic et vo
luntate paſſus ē. Quia ergo
illi dominum apprehēdere vo
lebant vt on̄derent illos ineffi-
caciter conari ꝙ diu ipe vellet
Ideo dn̄s dixit ill' quod mo-
do audiuimus Ego vado et
quereti ſme Acſi alijs verbiſ
diceret: Fruſtra me perſequi-
mini incaſſum mihi man' ini
cere temptatis Tu aūt Lcō.
Ego em̄ p̄finiui tempus quā
do p humāi generis ſalute pa
ti debeam Ego inquit vado
ego volens ad paſſionem per
go Uos aūt nec mō aliquid